

Language Industry Award

Waarom er altijd
een reden is
om een taal te leren

CODEKRAKER

Een nieuwe taal leren is als een code kraken. Het is vaak lastig om het helemaal juist te krijgen, met momenten zelfs frustrerend, maar ook net zo bevredigend wanneer je uiteindelijk op het goede spoor komt te zitten.

Als klein meisje al was ik gefascineerd door taal, meer bepaald door andere talen en het feit dat niet iedereen het Nederlands als moedertaal heeft. Zo merkte ik in de kleuterklas tijdens een klasgesprek over taal eens op dat mijn grootouders een andere taal spraken. In het Sint-Katelijne-Waverse dialect klonk alles namelijk anders dan ik in de tussentaal gewoon was. Tot vandaag de dag kan mijn toenmalige leerkracht hier aanstekelijk om lachen, want zij had dit helemaal anders geïnterpreteerd: mijn familienaam deed haar vermoeden dat mijn grootouders misschien Engelstalig waren. Toen ik tien jaar was, stond ik te popelen om eindelijk Frans te leren op school, die andere taal die zo aanwezig was op familiefeesten. Later, in de middelbare school, volgden het Engels en het Duits, en ik bleef talen ontdekken met evenveel plezier, zelfs in die mate dat ik vele jaren later een doctoraat in de taalkunde afwerkte.

Maar nooit eerder had ik dezelfde ervaring en motivatie als bij Spaans. Voor het eerst was mijn vooruitgang niet louter van belang voor mijn examens en leerkrediet, maar om de deuren naar Wonderland te openen. Om te kunnen communiceren met de familie van mijn Argentijnse partner in hun eigen taal. Om verbintenis te vinden en de Argentijnse cultuur zo goed mogelijk te leren begrijpen. 'Traditioneel metalen rietje voor mate' is nu eenmaal niet hetzelfde als bombilla. De eerste maanden voelde mijn leertraject als zwemmen of verzuipen, maar keer op keer werd me op het hart gedrukt hoezeer mijn inspanningen (om de taal te leren) geapprecieerd werden. Op een dag – wanneer je het het minst verwacht – besef je dat je zonet moeiteloos een gesprek hebt gevoerd in die taal, en dat je gedachten er zelfs even in blijven voortklinken.

Natuurlijk gaat het niet altijd vanzelf. Bij het leren van een taal – en vooral in het beginstadium – komt vaak een grote portie onzekerheid en ongemak kijken, bijvoorbeeld uit angst dat iemand je aanspreekt en je niet (of niet meteen) zal kunnen antwoorden. In een groep waarin je de enige persoon bent met een andere taal kan je je soms een outsider voelen en dreig je wat verloren te lopen, want vele mopjes begrijp je pas wanneer je al lang van de talenschool bent afgestudeerd. Maar het is het helemaal waard, want nog nooit heb ik zoveel omhelzingen en cariños gekregen als toen ik Spaans ben beginnen leren.

In de toekomst wil ik verschillende deuren naar Wonderland blijven openen. Hoe meer talen je kent, hoe makkelijker het wordt om er andere te leren. Kennis is exponentieel, want uiteindelijk zijn alle codes gelijkaardig opgebouwd en is het een kwestie van tijd voordat je de patronen begint te herkennen.

Ook is het enorm verrijkend om jezelf te leren kennen in een andere taal. Zo ben ik in geen enkele taal zo witty als in het Engels. Wie weet bestaat er wel een taal waarin ik geniaal ben. Maar de belangrijkste reden om talen te blijven leren is voor mij de volgende: dat talen krachtige instrumenten zijn die ons toegang geven tot de wereld, en ons toestaan om de wereld te ontdekken.

Marlieke Shaw

